ДВАТА КОНЦЕРТА НА ЛОДЗКАТА ФИЛХАРМОНИЯ

На 26-ти и 27-ми март се състояха двата концерта на гостуващия за първи път на фестивала симфоничен оркестър на филхармонията в град Лодз, ПНР. Това бяха два концерта, различни по стила на своите програми, по реализацията на възможностите на оркестъра — състав с голям професионален опит и дългогодишни традиции.

Първият концерт под ръководството на главния диригент Хенрик Чиж включваше „Книга за оркестър" на Лютославски, Трети концерт за пиано и оркестър на П. Владигеров със солист Иван Дреников и Симфония № 3 „Литургична" на Онегер.

Вече познатата у нас „Книга за оркестър" на Витолд Лютославски е творба, поставяща не малко проблеми пред диригент и оркестър. Но изпълнението й беше най-доброто постижение на оркестъра и за двете вечери. Освободен от следенето на нотния текст, дирижирайки наизуст, Чиж съумя да разгърне цялостно творбата като единна линия на градация и същевременно внимателно да изтъкне всеки нюанс в сложната, много пластова фактура. Убедително съотношение между отделните кулминации, компактна и същевременно диференцирана темброво звучност, баланс между колористичните ефекти на различните оркестрови групи — всичко това направи силно и дълбоко въздействие на „Книга за оркестър". Навярно това тълкуване може да се нареди между най-добрите интерпретации на великолепната творба на „класика" на съвременната полска музика.

Третият, най-популярният концерт за пиано и оркестър на Панчо Владигеров е една от най-любимите на нашата публика български творби и може би затова нейните изисквания към изпълнителите са твърде високи. Полските изпълнители се стремяха към максимално доближаване до авторовия замисъл, до типичния, добре познат „владигеровски" дух.

Нашият известен млад пианист Иван Дреников е вече познат с талантливата си интерпретация на тази творба. Лекота в звукоизвличането, овладяване на виртуозната фактура със стабилна пианистична техника, усет за равновесие в смяната на темпа и настроения характеризират неговото изпълнение. Може би акцентът върху виртуозния блясък на творбата постави на по-заден план някои други нейни черти, не помалко съществени — например необходимата мекота в бавната втора част.

Третата, „Литургична" симфония на Онегер със своята разтърсваща сила и драматизъм бе кулминацията на вечерта и за публиката, и за изпълнителите и направи силно впечатление.

Представата за възможностите на диригента и оркестъра се допълни от извършените извън „бис" оркестрова творба на Чиж и „Мазурка" из операта „Халка" от Монюшко. Хенрик Чиж — артист с безспорно високи професионални качества и ярко индивидуален облик — изяви твърде разнообразни черти от своя интерпретаторски стил в отделните творби — вглъбен, сдържан, с точен и лаконичен жест и внимание към детайлите при Лютославски, в „бисовете" той показа блясъка ефектност и подчертана свобода на движенията.

В „по-класическата" програма на втората вечер под дирижентството на Здислав Шостак бяха изпълнени Увертюра от Шаловски, Концерт за цигулка и оркестър № 2 от Виенявски със солист Барбара Гужинска и Симфония № 7 от Бетховен.

Увертюрата на Антоний Шаловски — свежо произведение с устремно движение и разнообразна фактура — запозна публиката с още едно, по-малко известно, име на днешната полска музика.

Солистката на II-я концерт от Виенявски — съвсем младата полска изпълнителка Б. Гужинска — е надарена и темпераментна инструменталистка с добре овладяна цигулкова техника и дълбока емоционалност в преживяванията.

В прекрасната 7-ма симфония на Бетховен оркестърът отново показа високите си професионални качества. Но побавните темпа на въведението и триото на Скерцото, както и някои по-слабо изградени кулминации в IV-та част като че ли не можаха да убедят публиката в по-различното от традиционното тълкуване на диригента Шостак.

На „бис" бяха изсвирени Въведение към III-то действие на оп. „Лоенгрин" от Вагнер и отново Мазурката от „Халка".

Като едни от най-хубавите качества на оркестъра трябва да се отбележат прецизната интонация, хомогенността на щрайха и особено добрата партня на виолончели и контрабаси, тембровата споеност и красота на звука на дървените духови инструменти. Един състав с големи възможности, който нами ра форми за тяхната изява как то в блестящи, темпераментни оркестрови пиеси, така и в сложната тъкан на драматични симфонични творби.

Нашата публика, посрещнала топло Симфоничния оркестър на Лодзката филхармония, очаква с интерес нови срещи с изкуството на полските музиканти.

Анда ПАЛИЕВА